

Sygn. akt: I C 129/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wojciech Langer
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Tokarska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko Gminie Miejskiej G., Towarzystwu (...)

(...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo,

II. Na podstawie art. 102 kpc nie obciąża powódki M. J. kosztami procesu.

SSR Wojciech Langer

Sygn. akt I C 129/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 lutego 2017r.

Powódka M. J. w pozwie skierowanym przeciwko Gminie Miejskiej G. oraz Towarzystwu (...) z siedzibą w W. zażądała zapłaty in solidum kwoty 7.000 zł zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 26 marca 2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu podano, że powódka w dniu 20 marca 2013r. ok. godz. 6.30 na ul. (...) w G., przechodząc przez nienależycie utrzymaną drogę poślizgnęła się i upadła, doznając urazu lewej ręki, dzień wcześniej w G. miał obficie padać śnieg, który zalegał na chodnikach i drogach, zaś w ciągu dniach temperatura była bliska 0 stopni, zaś w nocy spadała znacząco poniżej zera, przez co na drogach i chodnikach utworzyła się warstwa lodu, z uwagi zaś na brak działań ze strony organów odpowiedzialnych za oczyszczanie ulic powstało zagrożenie dla kierowców i przechodniów. Ul. (...) w G. jest drogą gminną, której zarządcą jest Miasto G.. Ani Miasto G. ani ubezpieczyciel, mimo zgłoszenia powódki nie uznały jej roszczeń za zasadne.

Strona pozwana Miasto G. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. Wskazano przy tym, że w toku prowadzonego przez ubezpieczyciela miasta postępowania likwidacyjnego nie dowiedziono winy po stronie Miasta G.. Podniesiono, że powódka przewróciła się pośrodku ul. (...), z czego wynika, że nie zastosowała się do przepisów o ruchu drogowym nakazującym poruszać się pieszym chodnikiem lub poboczem, co mogło być przyczyną upadku,

gdyż standard utrzymania jezdni w zimie jest dostosowany do potrzeb bezpiecznego prowadzenia ruchu kołowego. Strona pozwana dodała, że w tym dniu na ul. (...) nie odnotowano jakichkolwiek zdarzeń drogowych z udziałem pojazdów. Miasto G. wskazało także, że było ono zobowiązane tylko do utrzymania jezdni, a nie chodników, co należy do właścicieli nieruchomości przyległych do chodnika. Przywołano także wcześniejszy upadek powódki na ul. (...).

Strona pozwana Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów, kwestionując roszczenie i co do zasady i co do wysokości. W ocenie tej strony pozwanej brak jest dowodów na postawienie zarządcy drogi zarzutu zawinienia, który mógłby doprowadzić do powstania szkody na prawnie chronionych dobrach powódki, zwykła nieuwaga powódki nie może zaś przesądzać o zawinionym działaniu lub zaniechaniu, rodzącym odpowiedzialność gwarancyjną pozwanego. Wskazano przy tym, że nie można wymagać od administratora, takiego zabezpieczenia ciągów pieszo-jezdnych, które byłoby w stanie zapobiec wszelkim możliwym szkodom. Z ostrożności procesowej podano, że żądana tytułem zadośćuczynienia kwota, jest nadmierna.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie przedstawiał się następująco.

Ulica (...) w G. jest drogą gminną, której zarządcą jest Miasto G., ubezpieczone w zakresie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

Okoliczności bezsporne.

Ul. (...) w G. należy do kategorii dróg odśnieżanych w pierwszej kolejności. Po załadowaniu samochodu, utrzymywane są co rano, w okresie zimowym, ulice w centrum miasta, w tym ul. (...), na całej jej długości. Każdy taki przejazd odbywa się z włączoną piaskarką, z której rozrzuca się mieszanka piaskowo solna. W ciągu jednej zmiany kierowcy taki przejazd odbywa się dwukrotnie. W nocy z 19 na 20 marca 2013r. odbyły się takie przejazdy, włączoną piaskarką, przez ul. (...).

Dowody:

zeznania T. S.: k. 166; zeznania J. M.: k. 160; karta drogowa: k. 174;

W dniu 20 marca 2013r., w godzinach od 5 do 7 rano, temperatura w nieodległym od G. S., kształtowała się następująco: 4,0^o C (godz. 5.00), 1,1^o C (godz. 6.00), 1,7^o C (godz. 7.00). Ani w dniu 19 marca 2013r. ani w dniu 20 marca 2013r. nie odnotowano tam opadów. W G., w dniu 20 marca 2013r., między godzinami 6.00 i 14.00 panowały warunki drogowe dobre, bez opadów, temperatura o godz. 6.00 wynosiła 0° C. We wcześniejszym godzinach, od 22.00 (19 marca) do 6.00 (20 marca), w mieście odnotowano przelotne opady deszczu, temperatura o godz. 22.00 wynosiła 2° C.

Dowody:

Informacje pogodowe: k. 165; przegląd dziennika: k. 13 (akt szkodowych);

M. J. w dniu 20 marca 2013r. ok. godz. 6.30 szła do sklepu, przechodząc najpierw ul. (...), ul. (...), następnie weszła na ul. (...) w G., gdzie poślizgnęła się na jezdni i uderzyła o jezdnię. Widział to przechodzący tamtędy M. K., który pomógł M. J. wstać.

Dowody:

zeznania M. K.: k. 157; zeznania M. J.: k. 168;

M. J. w dniu 20 marca 2013r. zgłosiła się na szpitalny oddział ratunkowy w (...) szpitalu. W wyniku upadku M. J. doznała złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej, co spowodowało trwały uszczerbek na jej zdrowiu w wysokości 8%, ręka po upadku początkowo była unieruchomiona. M. J. musiała w tym czasie korzystać z pomocy bliskich przy czynnościach życia codziennego. Po zdjęciu gipsu uczęszczała na rehabilitację, przyjmowała także leki

przeciwbólowe. Stwierdzone u M. J. zmiany patologiczne w obrębie układu ruchu są utrwalone, nie ma przy tym szans na jej pełny powrót do stanu zdrowia sprzed upadku.

Dowody:

zeznania W. J.: k. 139; zeznania J. P.: k. 140; zeznania Z. P.: k. 140; zeznania M. J.: k. 168; dokumentacja medyczna powódki: k. 23-36; opinia biegłego lekarza: k. 186;

M. J. w dniu 25 marca 2013r. wniosła do Urzędu Miasta w G. o wypłatę kwoty 7.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W związku z tym żądaniem w dniu 9 kwietnia 2013r. odbyły się oględziny miejsca, gdzie według powódki miało dojść do upadku. Miasto G. przekazało żądanie swojemu ubezpieczycielowi Towarzystwu (...) z siedzibą w W., które po przeprowadzeniu własnego postępowania odmówiło wypłaty zadośćuczynienia, z uwagi na brak podstaw do zaspokojenia roszczenia.

Dowody:

zeznania M. J.: k. 168; pisma powódki: k. 10, 17, 20-21; pisma Miasta G.: k. 11-12, 18; protokół oględzin: k. 13; pisma (...): 14-16, 22; zdjęcia: k. 33;

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków oraz powódki, a także w oparciu o przedłożone dokumenty takie jak: korespondencja między stronami, protokół oględzin, dokumentacja medyczna powódki, zdjęcia, informacja dotycząca pogody, karta drogowa, przegląd dziennika. Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości. Sąd wykorzystał także rzetelną i pełną opinię biegłego lekarza, który ocenił charakter i rozmiar obrażeń powódki.

Zeznania W. J. i J. P., dzieci powódki, posłużyły do ustaleń dotyczących obrażeń powódki, nie byli oni przy tym świadkami samego upadku, dlatego też ich relację nie były pomocne przy ustalaniu okoliczności upadku. Podobnie Sąd wykorzystał zeznania Z. P., zięcia powódki. Moment upadku powódki widział świadek M. K., który przechodził w tym samym miejscu co powódka, jego relacja stała się więc podstawą tych ustaleń. T. S. i J. M., opisali w swoich zeznaniach kolejność oraz sposób odśnieżania dróg w mieście, potwierdzając przy tym, że także z 19 na 20 marca 2013r. zgodnie z planem przejechano uruchomioną piaskarką przez całą długość ul. (...). Zeznania tych dwóch świadków są wiarygodne i spójne z przedstawionymi dokumentami, nie mieli oni przy tym żadnego interesu w tym, by składać fałszywe zeznania. Istotnym dowodem były zeznania samej powódki, która wskazała, że upadła na ul. (...), ponadto z jej zeznań nie można wywnioskować, czy w tym czasie lub wcześniej dochodziło do opadów śniegu, jej zeznania dotyczyły także skutków upadku.

Sąd zważył co następuje.

Po zamknięciu rozprawy, w trakcie głosów stron, pełnomocnik powódki zażądała zapłaty od pozwanych kwoty 10.000 zł, to jest sumy wyższej niż wskazana w pozwie. Zgodnie z art. 316 § 1 kpc podstawą wydania wyroku jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Dotyczy to także żądanej kwoty. Tym samym, przedmiotem dalszych rozważań będzie żądanie, jakie zostało sformułowane pod adresem pozwanych w pozwie, to jest domaganie się zapłaty od obu pozwanych in solidum kwoty 7.000 zł, i nie zostało zmienione aż do zamknięcia rozprawy.

Dla zasadności żądania objętego pozwem, zgodnie z art. 415 § 1 kc należało wykazać: zaistnienie krzywdy, bezprawne i zawinione zachowanie (działanie lub zaniechanie) strony pozwanej, a także związek przyczynowy między nimi. Brak jednego z tych elementów skutkuje oddaleniem powództwa.

Bezspornie zaistniała krzywda po stronie M. J., na skutek jej upadku na jezdni, na ul. (...) w G.. Doznała ona bowiem obrażeń ciała, które spowodowały jej ból i cierpienie, a także trwały uszczerbek na jej zdrowiu. Kluczowym było więc wykazanie, że upadek ten jest przyczynowo powiązany z zachowaniem pozwanego miasta, tzn. że miasto zaniechało działań do których było zobligowane, na skutek czego doszło do upadku. Innymi słowy, gdyby miasto jako podmiot odpowiedzialny za zimowe utrzymanie ulicy (...) dochowało wszystkich należnych działań do upadku by nie

doszło. Tylko wówczas można bowiem przypisać miastu (a tym samym ubezpieczycielowi miasta) odpowiedzialność odszkodowawczą, która nie ma w żadnym razie charakteru absolutnego i nie aktualizuje się zawsze i automatycznie, gdy zaistnieje szkoda lub krzywda. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powódce.

Zebrany w sprawie materiał dowody jednoznacznie dowodzi, że miasto w dniu 20 marca 2013r. wykonało wszystkie konieczne czynności zmierzające do utrzymania ulicy (...) w należytych stanie. Piaskarki uwzględniły tę ulicę w wykonywanych w tym dniu kursach. Miasto dochowało więc należytej staranności. Nie można mu tym samym przypisać bezprawnego i zawinionego zachowania, którego pozostałoby w związku powstaniem szkody. Tym samym brak jest koniecznej przesłanki do uznania odpowiedzialności obu pozwanych stron, za krzywdę powódki.

Sąd stwierdza, że w naszym klimacie nie jest możliwym utrzymanie w zimowym okresie, przez całą dobę, wszystkich jezdni w stanie gwarantującym brak jakichkolwiek śliskich miejsc. Zarządcy dróg, w tym wypadku miasto G., zobowiązane jest do podjęcia adekwatnych działań, które zminimalizują skutki dynamicznie zmieniającej się pogody. Zawsze bowiem będzie istniał margines zdarzeń mających postać nieszczęśliwych wypadków, siłą rzeczy ten margines jest szerszy w okresie zimowym. W niniejszej sprawie miasto G. takich działań dochowało, dlatego też nie odpowiada ono za krzywdę powódki. Dlatego też należało oddalić powództwo w całości.

Mając na względzie sytuację materialną powódki, jej wiek oraz doznane na skutek upadku obrażenia Sąd nie obciążył jej kosztami postępowania, o czym orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

SSR Wojciech Langer

G., 27 lutego 2017r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. K.. (...)